

Sedamdeset godina Muzeja Đakovštine Đakovo

UDK 069(497.5 Đakovo)

PREGLEDNI ČLANAK

Marina Božić

Muzej Đakovštine Đakovo

Ovaj pregledni članak opisuje osnivanje Muzeja Đakovštine, kao i problem pronalaska stalnoga prostornog rješenja za Muzej. Navodi osobe koje su odigrale značajnu ulogu u osnivanju, ali kasnije i u radu i djelovanju Muzeja ističući osobito važnost i značenje prve ravnateljice Muzeja, Hedvige Dekker. Opisuje također stanje u kojem se trenutačno nalazi Muzej i iznosi cilj kretanja i razvoja Muzeja.

Ključne riječi: Đakovo, Hedviga Dekker, muzej, razvoj, prostorno rješenje.

Bogatoj muzejskoj građi uvijek prethode vrijedni i predani sakupljači, ljubitelji starine, umjetnosti, običaja i inoga s ciljem da ne zaboravimo tko smo, što smo, odakle potječemo, što uistinu čini naš nacionalni i etnički identitet.

Kada pomislimo na grad Đakovo, zasigurno je prva osoba na koju pomislimo biskup Josip Juraj Strossmayer kao jedna od najvećih pojavnosti 19. stoljeća, a koji nije ostavio traga samo u kulturnoj djelatnosti na području Đakovštine nego i daleko izvan granica današnje Republike Hrvatske. Zatim su tu još vrlo poznati Đakovčani i prijatelji Đakovštine biskup Antun Mandić, Juraj i Nikola Tordinac, Milko Cepelić, Ivan Tombor, Matija Pavić, Slavko Tomerlin, Ivan Tišov, Ljudevit Šestić i mnogi drugi.

U Đakovu se već na početku 20. stoljeća uočava potreba za mjestom u kojem će se moći proučavati, obrazovati, uživati u materijalnoj i nematerijalnoj baštini Đakovštine, a koje će svjedočiti o kulturnom i gospodarskom razvitku Đakovštine.

Jedan od prvih zagovaratelja ideje osnivanja muzeja na ovome području bio je Josip Žerav. Žerav je 1913. godine u *Spomen spisu od 1813. – 1913. U proslavu stogodišnjice opstanka „Ceha” djakovačkih obrtnika*, spominjući obrtničku zastavu iz 1848. godine, a koja se danas nalazi u Muzeju, napisao kako bi upravo ta zastava Muzeju vrlo lijepo pristajala: „Naši majstori se 1848. spremiše pod svojom zastavom kao Narodna garda u boj pod Osijek, čim ih bude Jelačić pozvao. (...) Ona se zastava još i danas čuva u župnoj djakovačkoj crkvi. I bude li ikada Djakovo imalo svoj – muzej – koji bi vrlo lijepo pristajao u ‚Hrvatski dom’, moći će i ona zastava potomcima pričati o junačkom ponosu djakovačkih majstora kao i o probudjenoj hrvatskoj svijesti.”¹

Mnoge su zamisli ostale samo zamisli, sve do druge polovice 20. stoljeća.

U *Službenom glasu gradskog Narodnog odbora u Djakovu* Stjepan Dvoržak, povjerenik za prosvjetu i kulturu, napisao je i objavio 28. svibnja 1949. članak pod nazivom „Osnivanje muzeja u gradu Đakovu”, u kojem navodi „ovim člankom daje se potrebito uputstvo o prikupljanju raznih predmeta historijske vrijednosti. Za osnutak muzeja, potrebno je da se organizira, muzejsko društvo, u koje bi unišli svi prosvjetni radnici kao i ostali prijatelji muzeja (...) Njegov zadatak, bio bi kao u drugim gradskim muzejima – sakupljanje svekolikog materijala s područja – predhistorije, historije, iz doba neolita, rimskog doba i t. d. U samom gradu Đakovu i ostalim mjestima naše Đakovštine”, zatim će nagovijestiti i potrebite zbirke u muzeju „Za osnutak muzeja, potrebno je formiranje raznih sekcija, koje će se baviti proučavanjem historije grada Đakova i njegove okolice, od najstarijih vremena do danas; – predhistorijsko-arheološka, prirodoslovna, etnografska, folklorna, numizmatička i filatelistička sekcija.”²

Ideje i želja za osnivanjem muzeja u gradu Đakovu nisu pratile i realizaciju istoga. Tek je 12. prosinca 1951. godine izvršni Narodni odbor

1 Josip ŽERAV, *Spomen-spis od 1813. – 1913. U proslavu stogodišnjice opstanka „Ceha” djakovačkih obrtnika*, Tisak Kraljević i dr., Djakovo 1913., 26.

2 *Službeni glas Gradskog Narodnog odbora u Djakovu* 22, god. II., 28. 5. 1949., Đakovo, 1.

Narodnog odbora grada Đakova donio Rješenje kojim se „osniva Gradski muzej u Đakovu pod rukovodstvom povjereništva prosvjete i kulture ovog narodnog odbora. Povjereništvu se stavlja u dužnost da u svrhu ostvarenja ovog zadatka sazove inicijativni odbor radi organizacije rada.”³

Na rukovodeće mjesto novoosnovanog Muzeja zasjela je Đakovčanka Hedviga Dekker, a prvi prostor u kojemu će biti smješten Muzej Đakovštine bio je u današnjoj Ulici bana Josipa Jelačića na broju 15 (nekoć je to bila Ulica JNA) u samo 208 m². Direktorici Dekker u to je vrijeme od velika značaja bilo već spomenuto muzejsko društvo Društvo prijatelja starina, čija je misija bila sakupljati starine i time obogatiti sam Muzej.⁴ „Muzej Đakovštine 22. studenog 1952. svečano je izvršio otvaranje prve muzejske izložbe u 5 izložbenih prostorija i time preuzeo veliki zadatak čuvanja naše kulturne baštine...”⁵, napisala je Dekker u članku *Đakovačkog lista*. Da je uistinu skrbrila o prikupljanju kulturne baštine, vidljivo je u još jednom njezinom članku, objavljenom u *Đakovačkom listu*, u kojem iznosi „Danas su osnivački problemi riješeni i Muzej stoji čvrsto na svojim temeljima. Njegove zbirke broje 12.000 predmeta. Pomanjkanje dovoljnih prostorija postaje konačnica razvitka.”⁶ Hedviga Dekker posvetila je svoj radni vijek Muzeju Đakovštine skrbeći o građi, skupljanju građe, promovirajući ga pišući o njemu u *Đakovačkom listu*. O tome svjedoči Krešimir Pavić u *Glasniku slavonskih muzeja* navodeći njezinu bibliografiju.⁷

Danas ovako izgleda prva muzejska zgrada – secesijska jednokatnica koju je dao izgraditi Franjo Terzić 1914. godine.⁸ Njezin je današnji izgled (prizemlje) narušen adaptacijom prostora i vanjskoga izgleda, koji ovisi o trenutačnoj namjeni donjeg dijela zgrade.

3 Državni arhiv u Osijeku, Rješenje Narodnog odbora grada Đakova, Izvršni odbor, broj 15273/1951 od 12. prosinca 1951.

4 Hedviga DEKKER, „Osnovano je Društvo prijatelja starina”, *Đakovački list* 11, (1. 5. 1953.), 6.

5 Hedviga DEKKER, „Značaj osnivanja Muzeja u Đakovu”, *Đakovački list* 2, (28. 2. 1953.), 4.

6 Hedviga DEKKER, „Godišnjica otvorenja Muzeja Đakovštine”, *Đakovački list* 40, (21. 11. 1953.), 3.

7 Krešimir PAVIĆ, „Prilog za bibliografiju Hedvige Dekker”, *Glasnik slavonskih muzeja* 47, godište 18, izdavač Gradski muzej Vukovar, 1983., 17–20.

8 Željko LEKŠIĆ, „O zgradama Muzeja Đakovštine od osnivanja do danas”, *Zbornik Muzeja Đakovštine*, 10/2011, 30–31.

*Prva zgrada u kojoj je bio smješten Muzej Đakovštine
u Ulici bana Josipa Jelačića 15.*

U siječnju 1963. godine, nakon nenadane smrti Hedvige Dekker, direktorom Muzeja Đakovštine postao je Franjo Čordašić, dugogodišnji suradnik Muzeja i predsjednik Društva prijatelja starina. Iste godine Muzej dobiva još jednog zaposlenika, arheologinju Branku Raunig.⁹

Nakon 15 godina rada i uspješnog djelovanja u današnjoj Jelačićevoj ulici, Muzej se seli 1967. u Preradovićevu ulicu na broj 17, današnji Katolički bogoslovni fakultet. U toj će se jednokatnici, koju je dao sagraditi Josip Juraj Strossmayer 1857., zadržati sve do 1994. godine.

9 Branka UZELAC, „Pedeset godina od osnivanja Muzeja Đakovštine”, *Zbornik Muzeja Đakovštine*, 5/2001., 11.

Druga zgrada u kojoj je bio smješten Muzej Đakovštine u Preradovićevoj ulici, današnji Katolički bogoslovni fakultet.

Veliki trag na djelovanje samoga Muzeja ostavit će potres 1964. godine, koji će spomenutu zgradu destabilizirati te time uvelike utjecati na gotovo nemogući rad Muzeja, koji umjesto da se bavi namijenjenom mu djelatnošću, vodi bitke s neadekvatnim, gotovo nefunkcionalnim prostorom¹⁰.

Stalni postav u to vrijeme čine arheološka zbirka, etnografska i kulturno-povijesna zbirka.

Muzej djeluje uz minimalan broj zaposlenika. Zaposlenici Muzeja su direktor Franjo Čordašić i arheologinja Branka Raunig. Uloga Franje Čordašića u kulturnom razvitku grada Đakova i Đakovštine neizmijerna je s obzirom na to da je poznato kako je 1967. godine bio jedan od inicijatora, ali i članova Odbora za organizaciju Đakovačkih vezova, održanih s ciljem predstavljanja kulturne baštine Đakovštine.

¹⁰ Isto, str. 12.

Arheologinja Raunig zaposlena je u Muzeju do 1971. godine, zatim se nakon njezina odlaska zapošljava etnolog Ivica Šestan, koji će također nakon sedam godina rada napustiti Muzej i zaposliti se u Etnografskom muzeju u Zagrebu. Godine 1976. u Muzeju se zapošljava i povjesničar Krešimir Pavić.¹¹ Danas je pokojni Krešimir Pavić poznat po iznimno bogatoj bibliografskoj djelatnosti o kojoj svjedoči autobibliografski članak objavljen u *Zborniku Muzeja Đakovštine* broj 5. Popis Pavićevih objavljenih radova svjedoči o iznimno širokom i tematski različitom interesnom području.¹² Pisao je o šahu, čiji je očito bio veliki zaljubljenik, o iznimnim pojedincima koji su ostavili traga u Đakovu (Strossmayer, Mato Topalović, Matija Pavić, obitelj Horvat, Milko Cepelić, Luka Botić, Stjepan Marjanović), zatim o povijesti đakovačkih tiskara, bankarstvu u Đakovu, muzejskoj djelatnosti i mnogim drugim temama.

Godine 1978. umire Franjo Čordašić, a na mjestu ravnatelja Muzeja Đakovštine zamjenjuje ga Krešimir Pavić, koji će tu dužnost obavljati do 1982. kada ga na tome mjestu zamjenjuje arheolog Ivan (Ivo) Pavlović, koji je u Muzeju zaposlen 1979. godine.

Nakon niza aktivnih godina djelovanja Muzeja, za vrijeme i nakon 1991. slijede teške godine ne samo za Muzej nego i za cijelu Republiku Hrvatsku. Ratne će nedaće ostaviti vrlo velik trag kako na razvoj muzejske djelatnosti tako i na samu građu koja je bez sustavnog popisa završila uglavnom u Hrvatskom povijesnom muzeju. „Kako je sve rađeno u žurbi, predmeti iz zbirki naprosto su potrpani u kartonske kutije i tako transportirani. (...) Predmeti nisu pojedinačno označeni i popisani, tako da u zapisniku o evakuaciji i pohrani imamo samo podatke o kutijama i njihovom broju, ali ne i o pojedinim predmetima.”¹³ Povrat građe počeo je 1996. i tijekom 1997. godine građa je vraćena.

Godine 1994. Muzej se iseljava iz Preradovićeve ulice jer je Biskupija đakovačka i srijemska (danas Đakovačko-osječka nadbiskupija) zatražila i dobila povrat svoje zgrade te je nova muzejska adresa Ulica Stjepana Radića 9. Nova zgrada Muzeja potpuno je neadekvatna, ali je trenutačno jedino

11 Isto, str. 13.

12 *Zbornik Muzeja Đakovštine*, „Pedeset godina od osnivanja Muzeja Đakovštine”, 5/2001, 199–212.

13 Želimir LASZLO, „Muzejske zbirke, njihova sudbina, zaštita i dostupnost”, *Radovi Hrvatskog društva folklorista*, vol. 7, Zagreb, 1998., 270–271.

rješenje. Djelovanje Muzeja prilagođeno je danim uvjetima, bolje rečeno neuvjetima, da bi povrh svega Muzej bio prisiljen otići iz toga prostora jer su 1998. godine zgradu u kojoj je Muzej bio smješten kupila Đakovačka vina d. o. o. U Ulici Stjepana Radića 9 Muzej Đakovštine zadržao se od 1994. do 2001. godine. Treća zgrada Muzeja Đakovštine više ne postoji, srušena je, a na njezinu se mjestu sada nalazi stambeni i poslovni prostor.

Zgrada Muzeja bila je smještena u Ulici Stjepana Radića 9.

U svibnju 2002. godine Muzej se seli u današnju zgradu, zgradu bivše Županijske kotarske oblasti iz 1896. godine, kojoj je u rujnu 2008. na temelju članka 5. Pravilnika o Registru kulturnih dobara Republike Hrvatske utvrđeno svojstvo kulturnog dobra te je ujedno i upisana kao Registrirano kulturno dobro Republike Hrvatske, odnosno nalazi se na listi zaštićenih kulturnih dobara (broj zaštite Z-3869).

Današnja zgrada Muzeja Đakovštine u Ulici Ante Starčevića 34.

Od 2002. godine Muzej je otvorio tri stalna postava. Prvo je otvoren 2005. godine Etnološki stalni postav na 124 kvadratna metra.¹⁴ Autorica stalnoga postava bila je viša kustosica Branka Uzelac. Devet kružno povezanih cjelina etnološkog postava govore o običajima, svakodnevicu, blagdanima uglavnom u vremenskom rasponu od sedamdesetih godina 19. stoljeća pa do tridesetih godina 20. stoljeća. Povijesni stalni postav otvoren je 2006. godine.¹⁵ Autor stalnoga postava je kustos Borislav Bijelić. Četiri sobe i hodnik sadrže predmete iz đakovačke prošlosti od 13. stoljeća do 40-ih godina 20. stoljeća, odnosno od turskoga perioda do građanskog salona u bidermajerskom stilu, te se na kraju u posljednjoj sobi nalazi najburnije razdoblje novije hrvatske povijesti – soba koja predstavlja Domovinski rat u Đakovu i Đakovštini.

14 Branka UZELAC, *Vodič kroz stalni postav*, Muzej Đakovštine Đakovo, Etnološki odjel, Đakovo, 2011.

15 Borislav BIJELIĆ, *Vodič kroz stalni postav kulturno povijesnog razvoja Đakova*, Muzej Đakovštine, Đakovo, 2013.

Posljednji je otvoren 2017. godine Arheološki stalni postav.¹⁶ Autori su ovoga postava Ivo Pavlović, Ana Grbeša i Jelena Boras. Sastoji se od sedam prostorija podijeljenih u tri vremenska bloka. Kronološki postav počinje prapovijesnim razdobljem, preko antičkoga pa do srednjovjekovnoga i ranovjekovnoga arheološkog materijala s područja Đakovštine.

Prvih pedeset godina postojanja Muzeja Đakovštine obilježilo je pitanje adekvatnog prostornog rješenja, a koje se djelomično prolongira i na posljednjih dvadeset godina. Iako se 2002. godine riješilo pitanje prostornog smještaja Muzeja, danas, kada je zgrada već velikim dijelom u derutnom stanju i potrebna joj je što skorija adaptacija, problem djelomično stvara činjenica što je zgrada u vlasništvu Ministarstva financija.

Izdavačka djelatnost Muzeja Đakovštine vrlo je aktivna. Temelje toj djelatnosti udarila je Hedviga Dekker izdajući u Biblioteci Muzeja Đakovštine Đakovo 1959. prvu publikaciju pod nazivom *Đakovo i njegova okolica kroz kulturno historijske spomenike*, a koja je rezultat „višegodišnjeg rada i ispitivanja arheoloških lokaliteta i kulturno-historijskih spomenika u Đakovštini.”¹⁷ Muzejska se izdavačka djelatnost danas ponajprije nameće kontinuiranim publikacijama, čime dokazuje svoj predani stručni rad. Svake druge godine izdaje se zbornik, gotovo svaku izložbu prati publikacija (katalog, deplijan).

Kako od samih početaka tako i danas muzealci se trude muzeje približiti ljudima različitih interesa i dobnih uzrasta. Tako je već 1957. godine Hedviga Dekker u Đakovu organizirala tjedan muzeja i zaštite spomenika kulture i prirode objašnjavajući da „to ima svrhu populariziranja muzejskih ustanova kao čuvara davnih kultura i njihovih otkrića”¹⁸, „da kod naših građana podstakne svijest o potrebi čuvanja nezaštićenih kulturnih spomenika koji tako često uslijed naše nebrige i nepažnje bivaju osuđeni na propadanje i uništavanje”, da se ljudi približe kulturnom blagu, da bolje upoznaju svoju prošlost kako bi gradili bolju budućnost.¹⁹ Uistinu su joj namjere i uspjele jer

16 *Vodič kroz stalni postav arheologije*, priredila: BORAS, Jelena. Muzej Đakovštine, Đakovo, 2018.

17 Hedviga DEKKER, *Đakovo i njegova okolica kroz kulturno historijske spomenike*, broj 1, 1959., 5.

18 Hedviga DEKKER, „Tjedan muzeja i zaštite spomenika kulture i prirode”, *Đakovački list* 217, 1957., 6.

19 Isto.

kako je zabilježeno u članku iz *Đakovačkog lista* „Povodom 10-godišnjice oslobođenja Đakova priređena je izložba, koja je bila postavljena na strogu naučnu osnovu i doživjela izvanredan uspjeh po broju posjetnika (11 100) i po priznanju stručnjaka.”²⁰

Unatrag dvadesetak godina muzejska djelatnost Muzeja Đakovštine sve je bogatija. Ugošćene su mnoge zapažene izložbe (Izložba fotografija Mire Laya, Liturgijsko ruho iz Zbirke tekstila Muzeja za umjetnost i obrt, Sto godina *Hrvatskoga lista* i mnoge druge), ali mnoge su postavili i sami djelatnici Muzeja (Grobni nalazi sa Štrbinaca, 140. godina DVD-a Đakovo, In vila que vocatur Diaco, Ivan Tišov 1870. – 2020.). Muzej surađuje s mnogim znanstvenim institucijama i muzejima diljem Hrvatske (Arheološki muzej Zagreb, Arheološki muzej u Osijeku, Muzej antičkog stakla iz Zadra, Muzej Slavonije iz Osijeka, Hrvatski institut za povijest iz Zagreba, Nadbiskupijski arhiv u Đakovu, Katolički bogoslovni fakultet u Đakovu, filozofski fakulteti u Osijeku i Zagrebu te mnogi drugi).

Muzej također prati i suvremene oblike komunikacije kako bi se potaknuo interes mladih ljudi za posjetom i istraživanjem muzejske građe. Na mrežnim stranicama Muzeja može se pogledati film o prostoru Đakovštine u 16. stoljeću, zatim virtualna izložba i povijesni atlas Đakovštine, može se zaigrati etno-pitalica i igra memorije s etnografskim motivima, promotriti trodimenzionalno predstavljanje prostora grada Đakova i Đakovštine i mnogo drugih zanimljivosti. U prostorima stalih postava nalaze se i QR kodovi koje posjetitelji mogu skenirati svojim pametnim telefonima ili tabletom te će ih kod preusmjerenja na stranicu audiovodiča kroz stalni postav. Audiovodič također omogućuje da se i osobe s invaliditetom (osobe s oštećenjem vida) upoznaju s građom Muzeja, kao što ugrađeni lift omogućuje da posjetitelji koji su teže pokretni također fizički upoznaju prostor Muzeja.

Muzej je nastavio svoj davno zacrtani cilj. Neprekidno se obogaćuju zbirke donacijama i kupnjom, kako se to činilo i u samim povojima Muzeja. O samim povojima svjedoči članak u *Đakovačkom listu*: „Ing. Bratec Josip, Đakovo, darovao je 1 zemljanu kuglu; Društvo mladih muzealaca I. Osmogod. Škole, Đakovo, 1 reklamu na limu iz prošloga stoljeća; Badžek Josip, Đakovo,

20 Anonimni autor, „Pet godina rada Muzeja Đakovštine”, *Đakovački list* 223, 1957., 2–3.

1 metalni novac iz Albanije i 1 srebrenu značku iz XIX. stoljeća...²¹, autor članka vrlo detaljno navodi darovatelje u znak zahvale.

Danas je u sastavu Muzeja sedam zbirki. Arheološka zbirka koja broji 568 predmeta, a unutar koje je formirana i Arheološka studijska zbirka, Etnografska zbirka broji 2485 predmeta, Likovna zbirka 278 predmeta, Kulturno-povijesna zbirka 696 predmeta, Zbirka Domovinskog rata 573 predmeta, Zbirka geografskih karata sadrži 48 predmeta (karata) te bogata Zbirka razglednica koja broji više od 2000 razglednica. Muzej posjeduje i vrlo bogatu knjižničnu građu i hemeroteku koja neprekidno raste.

S obzirom na povećanje broja građe, ukazala se potreba za većim prostorom pohrane muzejske građe. Tako je 2015. godine dovršena izgradnja novoga objekta u dvorištu koji se sastoji od knjižnice i čuvaonice.

U budućnosti Muzej bi se trebao, i tome se teži, još više afirmirati kao stup kulturnoga identiteta grada Đakova i Đakovštine, kao izvorište kulturnoga, intelektualnoga i edukativnoga zbivanja, uvijek otvoreno ljubiteljima starine, baštine i stjecanja novih spoznaja o onome što su Đakovčani i stanovnici Đakovštine nekoć bili kako bi uvidjeli kamo se kreće njihov razvoj jer *povijest je učiteljica života*.

Literatura

Anonimni autor. „Darovatelji Muzeja Đakovštine”, *Đakovački list* 228, (21. 12. 1957.), str. 7.

Anonimni autor. „Pet godina rada Muzeja Đakovštine”, *Đakovački list* 223, (16. 11. 1957.), str. 2–3.

BIJELIĆ, Borislav. *Vodič kroz stalni postav kulturno povijesnog razvoja Đakova*, Muzej Đakovštine, Đakovo, 2013.

Vodič kroz stalni postav arheologije, priredila: BORAS, Jelena. Muzej Đakovštine, Đakovo, 2018.

DEKKER, Hedviga. „Značaj osnivanja Muzeja u Đakovu”, *Đakovački list* 2, (28. 2. 1953.), str. 4.

21 Anonimni autor, „Darovatelji Muzeja Đakovštine”, *Đakovački list* 228, 1957., 7.

DEKKER, Hedviga. „Osnovano je Društvo prijatelja starina”, *Đakovački list* 11, (1. 5. 1953.), str. 6.

DEKKER, Hedviga. „Godišnjica otvorenja Muzeja Đakovštine”, *Đakovački list* 40, (21. 11. 1953.), str. 3.

DEKKER, Hedviga. „Tjedan muzeja i zaštite spomenika kulture i prirode”, *Đakovački list* 217, (5. 10. 1957.), str. 6.

DEKKER, Hedviga. *Đakovo i njegova okolica kroz kulturno historijske spomenike*, broj 1, Đakovo 1959., str. 5.

LASZLO, Želimir. „Muzejske zbirke, njihova sudbina, zaštita i dostupnost”, *Radovi Hrvatskog društva folklorista*, vol. 7, Zagreb, 1998., 270–271.

LEKŠIĆ, Željko. „O zgradama Muzeja Đakovštine od osnivanja do danas”, *Zbornik Muzeja Đakovštine*, 10/2011, 30–31. (Uredio Borislav Bijelić).

PAVIĆ, Krešimir. „Prilog za bibliografiju Hedvige Dekker”, *Glasnik slavonskih muzeja* 47, godište 18, izdavač Gradski muzej Vukovar, 1983., 17–20.

Državni arhiv u Osijeku, Rješenje Narodnog odbora grada Đakova, Izvršni odbor, broj 15273/1951. od 12. prosinca 1951.

Službeni glas Gradskog Narodnog odbora u Djakovu 22, god II, 28. 5. 1949., Đakovo, str. 1.

UZELAC, Branka. „Pedeset godina od osnivanja Muzeja Đakovštine”, *Zbornik Muzeja Đakovštine*, 5/2001., 11.

UZELAC, Branka. *Vodič kroz stalni postav*, Muzej Đakovštine Đakovo, Etnološki odjel, Đakovo, 2011.

Zbornik Muzeja Đakovštine, „Pedeset godina od osnivanja Muzeja Đakovštine”, 5/2001, str. 199–212.

ŽERAV, Josip. *Spomen-spis od 1813. – 1913. U proslavu stogodišnjice opstanka „Ceha” djakovačkih obrtnika*, Tisak Kraljević i dr., Djakovo 1913., str. 26.

SUMMARY

Marina Božić

SEVENTY YEARS OF MUZEJ ĐAKOVŠTINE ĐAKOVO

It's a long road to establishing an institution that is a witness of cultural identity. One proof of this is the never fulfilled wish to found the Museum of Đakovo Region. The idea occurred in the 1850s and waited for a hundred years. It was only on 12th December 1951 that the Museum of Đakovo Region received the Decision of the executive national board of the National Đakovo Board about the foundation of a town museum, and after almost a year, on 22nd November 1952 the Museum was opened to visitors. The Head of the Museum was Hedviga Dekker who performed this duty until her death in 1963 and was succeeded by a long-time associate Franjo Čordašić. The article lists the Museum's employees and their duties. One big problem that the Museum encountered in its development was spatial planning. Until today's spatial solution, and hopefully the last, the Museum changed three locations in Đakovo. None of them (the secession building in Jelačićeva ulica, today's Catholic Faculty of Theology and a house in Radićeva ulica) were adequate to house a cultural institution. Today's location is in dire need of renovation and adaptation of some parts and all employees wish for it.